

ud inden Kl. 12 Middag; men samtidig flytte de, der tage Lejligheden i Besiddelse, ind, og der er altsaa ingen Tid til at faa den Smitterensning foretagen, som der her er Tale om, paa anden Maade end ved at lade Lejligheden staa tom. Jeg tror derfor, at de fleste Husejere ville sige sig mod at faa nogle af disse ulykkelige Familier, som lide af denne frygtelige Sygdom, ind i deres Huse, og det vil blive uhyre vanskeligt for disse Familier at faa Tag over Hovedet.

Saa er der endelig § 6, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte og godt indsaa vilde volde en Del Ulemper. Den foreskriver, at Hotelværter skulle lade deres Værelser desinficere, naar disse have været beboede af tuberkuløse Personer. Det forekommer mig, at den Garanti, denne Paragraf yder over for de eftersølgende Behoere, er saare lille. Thi der staaer, at Hotelværterne skulle være vidende om, at deres logerende have lidt af denne Sygdom, og det vil vist blive vanskeligt at overbevise en Hotelvært derom. Han vil dog simpelt hen søge at undgaa, gøre alt for at forhindre, at han faar saadanne syge ind i sine Værelser, og det kan derfor komme dertil, at Folk, der rejse meget, maa søge Lægeattest for, at de ere fri for denne Sygdom, og at de, der se ud til at lide af den, meget vanskeligt opnaa at faa Logis. — At der er mange gode Bestemmelser i Loven, skal jeg dog villig indrømme, navnlig finder jeg § 11 rigtig god, men Loven i sin Helhed vil, tror jeg, paaføre Befolkningen og de syge saa store Ulemper, at vi maa have den nøje undersøgt i det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat om Sagen. Jeg skal derfor i Øjeblikket ikke udtale mig nærmere om Loven.

C. Christiansen: Jeg staaer omtrent paa samme Standpunkt i den nærværende Sag som den sidste ærede Taler. Man maa selvfølgelig omfatte med Sympati enhver Forantaltning, som gaar ud paa at modvirke Tuberkulosen, men ogsaa efter min Opfattelse se til, at de Midler, man arbejder med, ikke blive for kostbare. Jeg er overhovedet en Ven af al Hygiejne, formodentlig som de allerfleste Mennesker; men jeg mener paa den anden Side, at man skal passe paa, at man ikke udvikler Hygiejnen saaledes, at man knap har Raad til at leve for bære Hygiejne. Hvis det foreliggende Forslag tilsigter systematisk at modvirke Tuberkulosis Udbredelse, gaar det paa langt nær ikke vidt nok, saa mangler der en hel Mængde Bestemmelser, ja, det forekommer mig i saa Fald at være til Dels ubrugbart og ikke en Gang

at kunne danne et Grundlag for en Forhandling. Paa visse Punkter gaar det efter min Mening meget for vidt, idet det fuldstændig vilkaarlig, ganske i Flæng tager visse Forhold med, medens det undlader at tage Hensyn til andre, der i langt højere Grad kunde trænge til Eftersyn. Naar man saaledes ser paa § 6 med den Affattelse, den har, vil den virke paa en højst uheldig Maade, og Følgerne ville blive endnu værre for de syge, end den sidste ærede Taler udtalte, det vil blive en saadan Kalamitet, Befrustning og Ubehagelighed for Hotelværter og andre, der have Personer i midlertidigt Ophold, at Paragraffen maa anses for ganske umulig. De paagældende ville selvfølgelig paa ingen Maade udsætte sig for at faa Mennesker ind i deres Huse, der lide af Brystsyge, og det vil altsaa bevirke, at enhver med et daarligt Udseende maa være beløvet paa Afvisning paa et saadant Hotel. Den Stakkel, der lider af denne Sygdom, kan jo, naar han rejser til en By som f. Eks. den, vi befinde os i, komme til at gaa fra Hotel til Hotel uden at kunne finde Plads, skønt han maa- ste er rejst dertil for at søge Læge og maa- ste slet ikke lider af den Sygdom, for hvis Skyld han er rejst til Byen. Saa vi nu videre og se paa § 7, paabyder den Anskaffelsen af en hel Mængde Spyttebakker. Det minder mig om den Udtalelse, der faldt under Jærnbanelovforslagets Behandling her, hvor et æret Medlem mente, at det kunde være passende, at vi gif med en Spyttebakke om Halsen allesammen. Jeg forstaaer i det hele taget ikke, hvorfor de ærede Forslagsstillere i Flæng have optaget Bestemmelsen om, at der netop skal være Spyttebakker i Værksteder, Fabrikker og Kontorer. For de sidste Bedkommende er der ikke en Gang nævnt, hvilken Udstræ- ning dette Kontor skal have. Jeg for min Part har et Kontor hjemme og bliver nødt til, hvis dette Forslag ophøjes til Lov, at anbringe en Spyttebakke der; thi jeg har netop en Mand uden for min Husstand som er bestæfziget paa dette Kontor. Dette med at anskaffe sig en Spyttebakke, det kommer man jo nok ud af; men saa er der en anden Bestemmelse, at den daglig skal desinficeres. Det synes jeg dog er en for vidtgående Bestemmelse for en Mand, der ikke har nogen brystsyg Mand i sit Brød. I § 8 bestem- mes det, at Spyttebakker skulle anbringes i Jærnbanelupeer og andre Steder. Jeg gad egentlig vide, hvordan det skal udføres i Praksis. Man sidder 7 i en Jærnbanelupee; Spyttebakken skal anbringes et Sted, for- modentlig i den ene Side. Men de, der sidde i den anden Side i Waggonen, skulle